

ԲԱՐՈՅԵԱԿԱՆՔ

Լուսիուկիոսի առածներ : (Տես երև 257)

Վայենք իմաստուն կայսերք տանուտէրական իշխանութեամբ կը կառավարէին իրենց պետութիւնը : Վայենէն տկար հարկատու իշխանաց նուիրակին . Վայ իշխանազունքը կայսեր նմանելով՝ ամենէն աղքատ որբեարին ալ չէին անարգէր, ինչպէս նաև անտէրունչ անխնամ որբերը . և ևս առաւել պատուալ ընդունելութիւն կ'ընէին հանձարաւոր, լուսաւորեալ և կամ առաքինի անձանց : Դաւառակալք ալ իրենց մեծերուն օրինակին կը հետեւէին, և իրենց տանը նոյն իսկ յետին ծառաներուն հետ ակնածութեամբ կը վարուէին . ուրեմն և ոչ իսկ զանց կ'ընէին սոյն պատիւը տապու իրենց կամանցն ու զաւակացը : Վայուիս կը ծաղկէին խաղաղութիւնն ու միաբանութիւնը պետութեան մէջ. ոչ ոք գիտէր թէ ինչ ըսկէլ է գժութիւն, կորւ, ապսաւամբութիւն ու խռովութիւն :

Խելացի պաշտօնեայն պէտք է որ աղդէ իշխանին իր այսկասութիւնները, սանձ մը գնէ իր ախտիցը, ու առաքինութեանցը նմանի :

Դաւք, ովք բարեկամբդ իմաստութեան, օր մը անոյշ հաճոյք մը պիտի չպահք, թէ որ միակերպ աշխատիք իմաստնոց օրինակին հետեւլու, թէ որ ամենայն ջանք ընէք անոնց նմանելու :

Այբոր ձեր աշխատանքովն ու հաստատութեամբը առաքինութեան նոր գանձ մը վաստրկիք, երբոր հեռաւոր աշխարհներէ աշակերտք ու բարեկամք գագու ըլքան ձեր գասախոսութեանցը մոիկ ընելու, և ձեր օրինակին շահուին, ձեր ուրախութիւնը աւելի մեծ ամլար, կրնամք արդեօք ծածկէլ ձեր սրանին զգացած երջանկաւէտ խնտումը :

Վայց թէ որ ասոր ներհակն հանդի:

ափի, թէ որ ձեր հանձարն ու աքնութիւնները խորունկ մթօւթիւնը մէջ թաղուած մնան, թէ որ ոչ ոք զի խորհուրդ հարցընէ, թէ որ ամարդ զձեզ երեսէ ձգէ, կատարեթեան ձամբուն մէջ շատ առաջ թաքանութեանց վրայ բազանց կնիք մը կը դրոշմէք, մարդկայս անտարբերութեանը վրայ և նեին ցաւելով, ու այս արհամարնաց վրայ կիրք չելլելով, գոհ ըլլը ըրածներնուդ վրայ, երջանիկ՝ ձեր նեցածովը, և անխոռով ձեր ձեռքը զած բաներուն և ուրիշի կարծիքն խումն ունեցող բաներուն վրայ :

Ուր որ խօսակցութիւնը համեմէ, ուր որ արտաքին երևոյթները չքորթական են, չոն պէտք չէ արխօսակցութիւն վինտուել :

Ուկ որ իմաստունը դրսուանց թէ մարդու մը կերպ ունի, խառնախն ձեւեր ու անվայել շարժմունքներ, որ անխորհրդաբար վազել սիրէ քաքին մէջ, թէ որ անանկ երևայ միայն խաղի, տղայական իրաց, ու չնյից կը պարապի, ամենսին իրեն րուն վրայ չկրնար ազդեցութիւն ընիր ծիծաղական գործողութիւնն միայն կը տեսնան անոնք . ատելի լայ, և շուտով գիտութեանց պատ կը կորսնցընէ զորոնք այնշափ նշան ու աշխատանքով վաստրկէր էր :

Վեզմէ քիչ արժէք ունեցող : ձանց հետ բարեկամութիւն մի ընէ վասն զի առանց օգուտ մը քաղելու նոնցմէ՝ կը վնասուիս : Վեզմէ աւ արժող անձանց հետ վերաբերութիւննեցիր . պատիւ համարէ քեզի անհետելու :

Հնչէ մարդկային տկարութիւն մեր բնութեան յատուկ է լինալ ու սիլլ : Ուկ որ սխալեցար, մի քաղաքականքդ ուղղելու, վայրկեան մըն : մի տարակուսիր . ամենայն ջանք ըսր վերականգնիս, և քաջութեամբ ի այն շղթաներն որ զձեզ կապեր են : Վայն աղքատն որ աղքատութեան խալքսելու համար մէկու մը շղթու

Երւն չըներ, այն հարուստն որ ու-
հպարտութեամք մը ուռած չէ,
սի են գովեստից. բայց իմաստու-
ն ծայրը հասած չեն: Այս կրնար
բատուիլ այն աղքատին՝ որ երջա-
կ'ապրի թշուառութեան մէջ. և
ն հարուստին՝ որ կը ճանճայ թէ
ուրիշ պարտքեր ալ ունի, որ դժո-
խութիւնները կը գուշակէ առանց
նալու անոնցմէ, և յամենայնի բա-
կը հպատակի:

մաստունը ցցաւիր թէ որ իր քովն
անձինքն իր հանձարը բանի տեղ
ին, և իր աշխատանքներէն ամե-
ս պտուղ մը քքաղեն, վասն զի ա-
ռարիշի համցյցէն ու կամքէն կա-
ն ունին. Հապա ան ատեն կը յան
անէ ինչքինքը՝ երբոր բաւական
ողիկ չէ ճանցած, իր բարեկամաց
ութեանը մէջ խաբուեր է, և չէ
ցած որոնցմէ փախչելու. և կամ զա-
փնտրուելու է:

Իշտ այն զգուշաւորութեամք ապ-
իրեւ թէ զքեզ տասն աշբով դի-
ն ու տասը ձեռքով ցուցընեին:
Իեծ հարստութիւնը մեծ ինսամք
զէ. բազմորդիութիւնը՝ ամբաւ ջան
սկողութիւն. և երկար կեանքն ալ
արատեւ թշուառութիւններ առաջ
երէ:

Մտած մունքներդ ուղղէ: Ոյէ որ
ուր են անոնք, գործքերդ ալ նոյն-
մաքուր կ'ըլլան:

Իր ու իմէ, առանց զքեզ շուայ-
թեան տալու. բնակէ, առանց փափ-
իրութեան դիւրութիւնները փըն-
ելու. ինսամքով գործէ, խօչեմա-
խօսէ, և դուն քեզի գովութիւն
տար: Իւելի իմաստնոց հետ բան
ծ տես, անսնց խորհուրդները քեզի
նք ըլլան, և ան ատեն կը տեսնես
իմաստութեան ուսմանը մէջ աղէկ
սջ գայեր ես:

Իէ որ առջի նայելնաւու չպոշենք ա-
ւան ու անվայել բանը, ինչպէս գոր-
դիութեան մէջ կրնանք զգուշանալ
նցմէ:

Աբոր հպատակները օրէնքի ու ժով-

միայն չափու մէջ կը կենան, երբոր ա-
նոնք սր կ'ուզեն օրինաց գէմընել՝ միայն
պատժոց վախէն ետ կը կենան, իրաւ
ժողովուրդը մեծամեծ անօրէնութիւն-
ներ չգործեր, բայց ասիկայ ծառայա-
կան վախէ առաջ կու գայ: Ի՞նարգ գե-
րւոյ մը պէս չհամարձակիր չար գործե-
լու, բայց չատեր զայն, և ոչ ալ կ'ա-
մընապ անկէ: Այս կարծեր ալ թէ իր
պարտուցը մէջ կը յարատեէ. վասն զի
զինքը բանողը վախն է, որ միշտ չար
զաստիարակ է:

Իողովուրդը առաքինութիւն պարզ
կրսուավարէ, և քու անձդ անոր օրինակ
տուր առաքինութեան: Իսյց յիշէ որ
վիճակնիդ մէկմէկէ տարբեր են, և թէ
իւրաքանչիւր վիճակ իր առաքինու-
թիւնն ունի: Վճէզի ինկածը խոհեմու-
թիւն ու մարդասիզութիւն է: Օ իւ-
րաքանչիւր ոք ըստ իր պարտուցը կառա-
փարէ. ասանմիզվ հպատակներդ իրա-
րու հետ կը միացընես. ասանկով կը
տեսնաս որ անոնք ոչ միայն անօրէնու-
թենէ հեռու կը կենան անկեղծ ամօթ-
իածութեամք ու որդիական երկիւղիւ-
մք, այլ նաև ուրախ սրտիւ կը ջանան
իրարու ձեռքէն յափշտակել այն փառքն՝
որ առաքինութեան միցանակն է:

Էյսօրուան օրս հայրասէր կը հա-
մարուի զաւակ մը որ իր հայրը կը դար-
մանէ: Ի՞յս է արդեօք բոլոր անկէ պա-
հանջուածը: Իսյց չկայ ձի մը, շուն
մը՝ որոնց որ մէկը չգտնաւի կերակուր
տալու: Ոյէ որ 'ի սիրոյ և 'ի մեծարա-
նաց առաջ չեն գար մեր ծնողաց ըրած
օգնութիւննիս, ինչ տարբերութիւն
կայ հայր մը սնուցանելուն ու ձի մը
դարմանելուն մէջ:

